

LANGAS

Šiame numeryje: linkėjimai Mokytojams, praėjusios vasaros atgarsiai, pirmieji laimėjimai ir naujų „Lango“ kūrybinės grupės narių prisistatymai.

Ir vėl ... Su rudens spalva, su gervių klyksmu, su astrų kvapu, vėsa palytėjęs žolynų gyvybę, prie kiekvieno iš mūsų sustojo Rugsėjis! Kasmetinė kelionė į mokslo, žinių ir šviesos kelią jau prasidėjo. Sakoma, kad mokslo ribos panašios į horizontą. Nors horizontas nepasiekiamas, bet eiti link jo verta. Verta dėl atradimo ir sunkumų įveikimo džiaugsmo, dėl kelyje sutinkamų žmonių, dėl nuolat pilnėjančios žinių kraitės. Priimkime gaunamas žinias, kaip žemė priima lietaus lašus, kaip medis – saulės šilumą ir šviesą. Dalinkimės jomis su kitais, bendraukime ir dovanokime vieni kitiems šiltą žvilgsnį ir gražų žodį...

Mielasis Mokytojau!

T a v o g y v e n i m o p r a s m ė – r u d u o ...

Lyg lapai krintantys šiurena
Sąsiuviniai tarp tavųjų pirštų.
Lyg paukščiai išskrendantys pakelia...
Sparnus tavieji mokiniai į kelią.
Kaskart artojo kantrumu žarstai žinias
Kaip žiemkenčius į jaunas širdis
Ir vis bandai su atkaklumo raktais...
Kuklias mintis į laisvę nuskraidinti.
Taip ir klampoja metai po gyvenimo
Takus, paženklintus laukimo.
Laukimo derliaus, to, kurį
Tavi delnai kartų kartoms sodino.

I r t e k a d i e n o s k a i p s p a l v o t ų l a p ų j ū r a ...

Būkite laimingi savo šventės dieną!

Jūsų mokiniai

Laiškas Mokytojams

Mielieji mokytojai,

Jau praėjo visas mėnuo nuo tada, kai po vasaros atostogų įžengiau pro mokyklos duris. Artėjant Mokytojo dienai, sugalvojau parašyti laišką Jums, **Mokytojai**. Šiuo laišku noriu pasidalinti savo prisiminimais, pasveikinti Jus su Jūsų švente ir nuoširdžiai už daug ką padėkoti.

Atėjus į penktą klasę, mane pasitiko ne viena mokytoja, o visa bendruomenė. Pirmas išpūdis apie kiekvieną mokytoją buvo skirtingas. Kai kurie atrodė labai pikti, tačiau laikui bėgant nuomonė visiškai pasikeitė. Sunku būdavo priprasti prie naujų taisyklių, rašomų pažymių. Bet pripratau ir manęs niekas nebestebina. Prisimenu, kaip būdavo sunku surasti kabinetą, kuriame vykdavo pamoka, sunku priprasti sveikintis su kiekvienu mokytoju. O dabar visa tai atrodo taip lengva...

Nors Jūs ir barate mus, mokinius, kartais rašote blogus pažymius, bet nežiūrint į tai Jūs, Mokytojai, liksite geriausi amžinai. Juk sakoma: „Nėra to blogo, kas neišeitų į gera.“ Kiekvienas mokyklos kampelis mena, kiek daug mokinių Jūs jau išleidote, kiek daug akimirkų praleidote dėl mūsų gerovės. Kiek daug metų gyvenate dėl mūsų ateities. Manau, kiekvienas iš Jūsų, Mokytojai, kartais pagalvojate, kad įžengę į mokyklą paliekate dalelę savęs. Jūsų skleidžiama šviesa išliks amžinai istorijoje ir mano bei kitų mokinių širdyse. Jau suprantu, kaip sunku yra būti mokytoja, kiek daug dalykų reikia mokėti...

Esu Jums labai dėkinga už kantrybę, už pastangas, už tai, kad skatinate mane ir visus mokinius mokytis, siekti tikslų, įsisavinti žinias. Jūs man atvėrėte duris į raidžių ir skaičių pasaulį, išmokėte skaityti, pažinti gamtą, piešti, dainuoti ir dar daug įvairiausių dalykų. Taip pat ir dabar mokote mus sunkiai suprantamų terminų, sąvokų, teoremų, dėsnių. Nė vienas iš Jūsų nepasiduodate ir vedate mus gyvenimo keliu tolyn. Kraunate mums žinių bagažus, kurių mums reikės ateityje. Visada skatinate priimti iššūkius ir kopti vis aukštesnį ir aukštesnį. Daug gimnazijos mokinių Jums nuoširdžiai dėkoja, kad nenuleidžiate rankų ir vedate mus svajonių ir tikslų link. Ačiū!

Su Mokytojų diena!

Nuoširdžiai – Laura Petrulytė

Mokytojau, noriu Tavęs paprašyti ...

... supratingumo, pagalbos, skirti mums daugiau dėmesio, užduoti mažiau namų darbų, nerašyti diktantų, organizuoti įdomesnes pamokas, nusivežti į ekskursiją, mokytis rašyti, skaityti, piešti, eiti su mumis į lauką, išmokyti taisyklingai kalbėti ir rašyti, būti atlaidesniam mokiniui nepadarius namų darbų, būti gera, nerėkti per pamokas, toliau teikti žinias, įrašyti 10...

Mokytojau, noriu Tau padėkoti ...

... už suteiktas žinias, už išmokytą A raidę, už rūpestingumą, gerumą, kantrybę, gerus pažymius, nuoširdų darbą, už tai, kad padedi mokytis, kad išaiškini pamokas, kad stengiesi perteikti žinias, už sugaištą laiką ir geležinius nervus su IV gimnazijos klase...

Mokinių mintis užrašė Aušra ir Evelina, III gimnazijos klasės mokinės

Susipažinkime su naujais „Lango“ komandos nariais

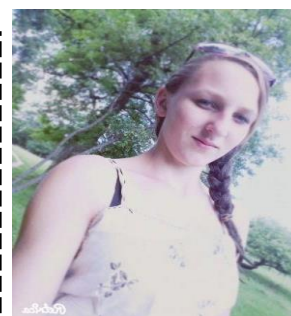
Pavasariį nuoširdų ačiū už darbą rengiant gimnazijos laikraštį tarėme penkioms abiturientėms, todėl šiame mūsų komandą papildo jau nauji nariai. Taigi susipažinkime su šešiomis drąsiomis merginomis.

Manau, kad daugelis mane pažįstate. Esu aštuntokė **Gabija Jeseliūnaitė**. Kokia aš? Draugiška, aktyvi, energinga, užsispyrusi. Mėgstu dalyvauti projektuose ir įvairiose veiklose. Ieškodama naujos veiklos, sutikau su mokytojos pasiūlymu prisidėti prie gimnazijos laikraščio „Lango“ kūrimo. Manau, kad šis pasiūlymas padės man atrasti kažką naujo.

Esu **Austėja**, 8 klasės mokinė. Mano broliai ir sesės jau suaugę, šeimoje aš augu viena, todėl myliu gyvūnėlius ir gamtą. Mėgstu fotografuoti. Jei pasiseks, suaugusi norėčiau būti fotografė. Mėgstu saulėlydžius. Nuostabu! Lankiausi kelis kartus Anglijoje ir Škotijoje. Šalis, atrodo, lyg ir viena, bet labai skiriasi žmonės ir gamta visai kita. Manau, kad savo kelionių įspūdžiais pasidalinsiu ir su Jumis, laikraščio skaitytojais.

Aš **Evelina**. Man 14 metų, mokausi 8-oje klasėje. Nemėgstu daug apie save kalbėti, todėl mano prisistatymas trumpas: man patinka gaminti valgi, žiūrėti filmus, būti su draugais, kartais paskaityti knygą. Nuo pirmos klasės lankau muzikos būrelį, šiemet pabandysiu atskleisti kūrybiškumą, rengdama straipsnius į gimnazijos laikraštį.

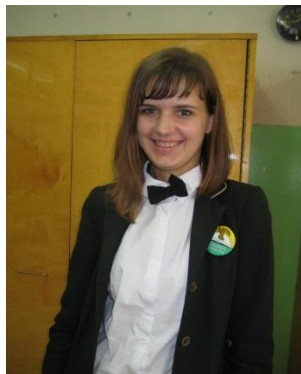

Sveiki visi! Šiomet nutariau prisijungti prie mūsų mokyklos laikraščio „Langas“ komandos. Esu II gimnazijos klasės mokinė **Laura Povilaitytė** ir save, ko gero, galėčiau apibūdinti kaip kūrybišką ir aktyvią asmenybę. Labai mėgstu įvairią veiklą, todėl dalyvauju įvairiuose konkursuose, kuriuose lydi sėkmė. Taip pat neseniai prisijungiau prie Euroscolos komandos ir bandau savo jėgas dar „naujuose vandenyse“. Laisvalaikį dažniausiai skiriu savęs realizavimui: mokausi, skaitau knygas, veliu vilną (kas dar nežino, nuo vasaros darbus keliu į savo naująjį puslapį: <https://www.facebook.com/lauros.at spalviai/>). Dar galėčiau pasidžiaugti savo neeiliniu pomėgiu - atvirukų ir atvirlaiškių mainais visame pasaulyje, kurių per vienerius metus gavau virš penkiasdešimt penkių !!! ☺

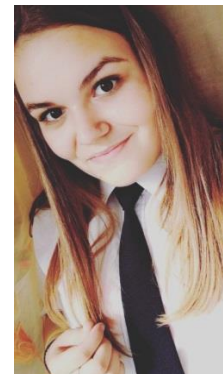
Tikiuosi, jog puikiai sutarsime. Gimnazijos bendruomenei norėčiau palinkėti kuo daugiau ieškojimų ir atradimų, kūrybiškų minčių ir tarpusavio supratimo!!!

Sveiki! Esu **Justė Dvarvydaitė**, man 14 metų. Mokausi 8-oje klasėje. Mokausi gana gerai :). Mėgstu muziką, todėl lankau muzikos būrelį. Aktyviai dalyvauju mokyklos renginiuose. Esu draugiška :) Laisvalaikiu mėgstu skaityti knygas, būti su draugais. Manau, kad gerai sutarsiu ir su „Lango“ būrelio nariais.

Mano vardas **Vanesa**. Mokausi 8-oje klasėje, esu gana aktyvi ir labai smalsi, mėgstu skleisti gerą nuotaiką, daug kalbu, kartais net per daug. Patinka dalyvauti įvairiose veiklose, todėl šiais metais nusprendžiau prisidėti prie laikraščio rengimo.

Pasaulinės Jaunimo Dienos 2016 Krokuvoje

Šią vasarą turėjau, ko gero, nepakartojamą galimybę dalyvauti „Pasaulinėse Jaunimo Dienose“ Krokuvoje. Kelionės pradžia buvo sunki, nes nepažinojau nė vieno bendrakeleivio, bet situacija greitai pasikeitė, kadangi jaunimas buvo draugiškas, maloniai mane priėmė į savo būrį. Su viena mergina susipažinome artimiau, nes Gižycke (pirmas miestas, kuriame apsistojome kelionės metu) gyvenome toje pačioje šeimoje. Tai buvo nauja patirtis, nes dar nebuvau gyvenusi kitoje šeimoje, tuo labiau užsieniečių. Kiekvieną dieną po mišių buvo rengiami aktyvūs užsiėmimai, skirti susipažinti su lenkų kultūra. Po nepamirštamų penkių dienų iš Gižycko turėjome išvykti. Išsiskyrimas su šeima suvirpino širdį ir išspaudė net ašarą. Tą dieną prasidėjo didžioji kelionė į Krokuvą. Važiavome traukiniu, kuriame buvo daugybė žmonių ir daugybė skirtingų istorijų bei nuotykių. Krokuvoje daugiausiai laiko praleidau su keturiomis kambario draugėmis. Dažniausiai Visi renginiai vyko miesto centre. Krokuvoje viskas buvo kitaip nei Gižycke. Žmonių jūra! Vieną akimirką tu eini su savo grupe, o kitą tavę jau supa nepažįstami žmonės. Buvo gera matyti tiek daug skirtingų žmonių, susirinkusių dėl vieno asmens – Jėzaus

Kristaus. Visa kelionė labai išvargino: kartais trūkdavo miego, buvau pavargusi nuo nuolatinio vaikščiojimo, bet neskaitant viso to, tai buvo geriausiai bei turiningiausiai praleistas laikas mano gyvenime. Įgijau daug patirties ir susipažinau su šauniais žmonėmis. Po visko, ką patyriau, buvo keista grįžti namo, tačiau buvau laiminga po ilgo laiko vėl pamačiusi savo šeimą ir draugus.

Miglė Ulevičiūtė, III gimnazijos klasės mokinė

Patirtis, kuri lydės visą gyvenimą

2016 m. liepos mėn. Vilniuje vykusio Lietuvos moksleivių dainų šventė patraukė ne vieno iš mūsų dėmesį. Savo šviesomis, sinchroniškumu ir gražumu ji pavergė ne vieno iš mūsų širdis. Manau, tai buvo renginys, kurio metu dalyviai negailėdami savęs liejo prakaitą vardan mus visus vienijančio tikslo – padaryti šią Dainų šventę kuo įspūdingesnę ir gražesnę, kad galėtumėme pasakyti, jog įdėjome visą save, kad ši Dainų šventė nuskambėtų savo grožiu ne tik Lietuvoje, bet ir visame pasaulyje. Aš manau, kad Dainų šventės įspūdingiausias išliks mūsų atmintyje ilgai. O kokie tie prisiminimai, tai priklauso tik nuo kiekvieno iš mūsų. Kai kas nors manęs paklausia apie Dainų šventę, man iškart atmintyje iškyla pliaupie pliaupiantis lietus, šokėjus talžanti kruša, šlapios kojos ir iš šalčio virpantis kūnas, tačiau aš nesiskundžiu, o džiaugiuosi, nes tai yra patirtis, kuri kiekvieną iš mūsų užgrūdina. Juk yra sakoma: „Kas nenužudo, padaro mus stipresnius“, taigi manau, jog taip ir atsitiko – mes sustiprėjome ne tiek fiziškai, kiek dvasiškai, mes nepasidavėme, šokome, stengėmės, ir kai išaušo ta lemtinga diena, mūsų, mokytojų pastangos, prodiuserių, režisierių puikus scenarijus, išradingumas davė tokį rezultatą, kokio tikriausiai niekas nesitikėjo. Tuo metu, kai visi žiūrovai plojo atsistoję, dėkojo už mūsų įdėtas pastangas, darbą, mane užliejo tokia neapsakoma laimė, euforija, kad net sunku visa tai apsaityti žodžiais. Tai tokia patirtis, kuri mane lydės visą gyvenimą. Tačiau ta patirtis tokia smagi nebūtų buvusi be mūsų šaunaus kolektyvo, kuris buvo šiek tiek „įdomesnis“, savotiškas, bet geras. Dėkoju **Simonai**, kuri rūpinosi mano šukuosenų įvairove, sesėms **Živilėi ir Miglei**, kurios rūpinosi mūsų maisto atsargomis, na, ir, žinoma, **Aušrinei**, kuri mums buvo laikina „Mama“ ☺. O pats nuoširdžiausias AČIŲ mūsų nuostabioms mokytojomis **Editai Naidaitėi ir Romenai Viliušienei**, kurios kiekvieną dieną užkrėsdavo mus tokiu dideliu

pozityvu, gera nuotaika, jog mes visi jautėmės tikrai laimingi būdami tokioje puikioje šventėje su tokiais puikiais mokytojais, kurių galbūt mums pavydėjo ne vienas šimtas mokinių ☺

Savo patirtimi sutiko pasidalinti ir mūsų kolektyvo šokėja **Živilė**:

„Dainų šventėje įvyko daugybė nuotykių ir išliko daug atsiminimų, bet visos tos savaitės „vinis“ turbūt buvo ministro pirmininko Algirdo Butkevičiaus apsilankymas klasėje, kurioje gyvenome. Atsimenu, kaip mes visos pasimetėme, nes nesitikėjome tokio svečio. Po jo vizito sekė daugybė minučių nesibaigiančio juoko. Kitas nuostabus prisiminimas – pats koncertas. Tas nenusakomas jausmas, kai tu gyvai matai visą nepakartojamą reginį! Stovi užkulisuose ir matai, kai plūsta minios žmonių, norėdamos pažiūrėti koncertą, ir kai supranti, jog jie taip pat atėjo pažiūrėti ir į tave. Žinoma, tu esi tik maža visos konstrukcijos detalė, bet be tos mažytės dalelės nebūtų tokio įspūdingo reginio. Kas be ko, atsimenu ir tokių mažyčių smulkmenų, kaip vaikščiojimas po naktinį Vilnių, apšviestų gatvių ir pastatų vaizdai, važinėjimas troleibusais ir autobusais, įsėdimas į autobusą, kuris veža visai į kitą pusę, ir gana ilgas kulniavimas pėstute atgal į mokyklą. Taip taip, pasitaiko ir tokių situacijų... Trumpai tariant, visa savaitė buvo nepakartojama ir nepamirštama. Labai džiaugiuosi, jog mes, visos kolektyvo šokėjos, nenuleidome rankų, sukandusios dantis ėjome į, kaip mums tada atrodė, nesibaigiančias repeticijas ir atidavusios paskutines jėgas praėjome atranką. Kai dabar pagalvoju – dėl tokių prisiminimų buvo verta stengtis!“

Greta Vasiliauskaitė, II gimnazijos klasė

„Pažink verslumą“

Rugsėjo 26 dieną gimnazijoje buvo organizuojamas verslumo renginys „Pažink verslumą“, kuriame buvo kviečiami dalyvauti I, II ir III gimnazijos klasių mokiniai. Į renginį atvyko ir buvusi gimnazijos mokinė Rasa Valaitytė, kuri visus supažindino su verslumo sąvoka, jo teikiama nauda gyvenime. Rasa prisipažino, jog naudą tikrai jau pajuto. Po to komandos Protmūšio metu galėjo pasitikrinti savo žinias, praplėsti akiratį ir pasivaržyti tarpusavyje. Logotipų ture gebėjome pasitelkti į pagalbą savo vizualinę atmintį ir atpažinti įvairius kažkada matytus logotipus – akcijos „Darom“, kepyklos gaminių „Gardėsis“, televizijos „Gala“, „EuroBasket 2011“ ir kitus. Bendrų klausimų ture galėjome pritaikyti turimas geografijos žinias ir atsakyti į pateiktus klausimus, pavyzdžiui, vienas iš klausimų buvo: **1923 metais dėl hiperinfliacijos Vokietijos valiuta beveik visiškai nuvertėjo. Pinigai turėjo tokią mažą vertę, kad jie buvo panaudojami... Kur buvo panaudojami pinigai? Atsakymų variantai: 1) vaikams pažaisti ir 2) išklijuoti sienas vietoje tapetų.** Manau, jog tokie renginiai ugdo ne tik mokinių gebėjimus dirbti komandoje, bet ir padeda gauti įdomesnės informacijos, suteikia vis kitokios vertingos patirties ir išugdo gebėjimą geriau įsisavinti netradicinę informaciją.

Laura Povilaitytė, II gimnazijos klasė

Nuotraukų konkurse lydėjo sėkmė 📷

Vasaros pabaigoje Vilkaviškio krašto laikraštis „Santaka“ organizavo nuotraukų konkursą „Mano aktyvi ir sveika vasara“. Nusprendžiau jame dalyvauti ☺ ir... mane lydėjo sėkmė. Penktadienį, rugsėjo 23 d., vykau į Vilkaviškio visuomenės ir sveikatos biurą atsiimti laimėjimo, nes mano nuotrauka Biuro komisijos buvo išrinkta **nugalėtoja**. Prisipažinsiu, dar ilgai džiūgavau mokslo metų pradžioje tokiu laimėjimu ☺. Dovanų gavau Vilkaviškio visuomenės ir sveikatos biuro sportbačių krepšį, termopuodelį, atšvaitą, kamuoliuką ir šratinuką.

Beje, prie nuotraukos buvau pridėjusi tokį užrašą: „Nuotraukos laikas – šiltas rugpjūčio vakaras su gera nuotaika. Vieta - netoliese namų esantis kalnas, pasižymintis nuostabiu kraštovaizdžiu, gėlių, tylos, gyvūnijos deriniu. Laimės formulė paprasta: visada būkite savimi, daug šypsokitės, juokitės, darykite tai, kas Jums patinka – eikite į ilgus pasivaikščiojimus, šėliokite, sportuokite, mylėkite ir būkite mylimi. Atminkite, jog gyvenimas per trypas norint jį nugyventi būnant nelaimingam.“

Laura Povilaitytė, II gimnazijos klasė

Sveikiname!

Gimnazijos mokinių komanda Vilkaviškio r. mokinių lengvosios atletikos rudens kroso pirmenybėse tarp gimnazijų laimėjo I vietą. Mokytojai Vilija Zajankauskienė ir Audrius Strazdas.

Mūsų kelias – ne švelni žolė. Tai kalnų takas su daugybe uolų. Bet jis veda aukštyn, į priekį, link saulės. (Ruth Westheimer)